

אגרתו הראשונה של ישוע המשיח אל קהלת הברית החדשה בידי השליח יוחנן

פרק א'

- (1) הדבר אשר היה בראשית (בראשית א:א; יוחנן א:א; יהודים-משיחיים א:א), שאותו בחנו במו אַזְנֵינוּ, ראינו בְּעֵינֵינוּ וּמַשִּׁשְׁנוּ בְּעֶצֶם יְדֵינוּ - הוא דבר החיים!
- (2) ואַמֵּנִים, חיי העולמים נגלו לנו; אַנְחֵנוּ ראינו אותם, הַעֲדָנוּ עֲלֵיהֶם עֲדוֹת נְאֻמָּה, וְעַכְשָׁו אָנוּ מְכַרְיִזִים אֵלֵיכֶם אֶת חיי העולמים, אשר היו עם הָאֵב (יוחנן א:א-ד; יד) וְנִגְלוּ אֵלֵינוּ [השְׁלוּחִים].
- (3) אֶת מֵה שֶׁרָאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ - אֶת זֹאת מוֹדִיעִים אַנְחֵנוּ גַם לָכֶם, כְּדִי שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם חֲבֵרוֹתָא אֶתְנוּ [שְׁלוּחֵי אֲדָמוֹ"ר יֵשׁוּעַ, מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ] וְדַבְּקוּתְנוּ הִיא עִם הָאֵב וְעִם בֶּן-הָאֱלֹהִים, אֲדָמוֹ"ר יֵשׁוּעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.
- (4) אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כּוֹתְבִים אַנְחֵנוּ [השְׁלוּחִים] (אֵלֵיכֶם), כְּדִי שֶׁהַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר בָּנוּ תְהִיָּה שְׂלֵמָה.
- (5) וְזֹאת הִיא בְּשׁוֹרֵת הַגְּאֻלָּה אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ

מִמֶּנּוּ, וְשֹׂאוֹתָהּ אָנוּ מְכַרְיָזִים גַּם אֲלֵיכֶם:
שֶׁהִקְב"ה אֹר הוּא, וְשָׁשׁוּם חֲשָׁךְ אֵין בּוֹ.
(6) אִם נִטְעַן שֵׁישׁ לָנוּ חֲבֵרוֹתָא עִמוּ, וְלִמְרוֹת
זֹאת אָנוּ מִתְהַלְכִים בַּחֲשָׁךְ - שֶׁקָר דּוֹבְרִים אָנוּ,
וְאֵינָנוּ פּוֹעֲלֵי אִמֶּת.

(7) אֲךְ אִם בְּאוֹר נִתְהַלֵּךְ, כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאוֹר -
הֲרִי שֵׁישׁ לָנוּ חֲבֵרוֹתָא זֶה עִם זֶה, וְדָם יִשׁוּעַ בְּנוֹ
מְטִיָּהר אוֹתָנוּ מִכָּל חֲטָא (יִשְׁעִיָּה ב:ה).

(8) אִם נִטְעַן שֶׁאֵין בְּנוֹ עֶזְרָה, נִפְלַת תַּחַת יָד
הַמְרָמָה (יִשְׁעִיָּה נג:9), וְאִזְ הָאִמֶּת אֵינָנָה
בְּנוֹ (מִשְׁלֵי כ:ט; יִרְמִיָּה ב:לה).

(9) אֲבָל אִם נִתְוֹדָה עַל חֲטָאֵינוּ, הֲרִי שֶׁהוּא
נֶאֱמָר וְצַדִּיק לְסִלַּח לָנוּ עַל כָּל חֲטָאֵינוּ, וְלִטְהַר
אוֹתָנוּ מִכָּל עֶזְרָה (דְּבָרִים לב:ד; מִיכָה ז:יח-כ;
תְּהִלִּים לב:ה; נָא:ב; מִשְׁלֵי כח:יג).

(10) אֲךְ אִם נִטְעַן שֶׁלֹּא עֲבָרְנוּ עֲבֵרוֹת כָּלִשְׁהוֹן -
הֲרִי שֶׁאָנוּ עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְשִׁקְרוֹן, וְדָבְרוּ אֵינָנוּ
נִמְצָא בְּתוֹכָנוּ.

פֶּרֶק ב'

(1) מִיֵּינַע קִינְדֵּעְרִלֵךְ (יְלָדִים שְׁלִי): אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כּוֹתֵב אָנִי אֲלֵיכֶם, כְּדֵי שֶׁלֹּא תַעֲבְרוּ
עֲבֵרוֹת; וְאִם מִיִּשְׁהוּ מִכֶּם [בְּכָל זֹאת] יַעֲבֹר
עֲבֵרוֹת - אֲזִי יֵשׁ לָנוּ מִלֵּיץ-יִשָּׁר אֶצֶל הָאֵב, הֵלֹא
הוּא אֲדָמוֹ"ר יִשׁוּעַ, מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ הַצַּדִּיק.

(2) וְהוּא הַכֹּפֶרָה עַל כָּל חַטָּאֵינוּ; וְלֹא עַל
חַטָּאֵינוּ בְּלִבָּד, אֲלֹא עַל חַטָּאֵי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה
(ויקרא ה:טו; ישעיה נג:י).

(3) וְאֵת זֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ, מִשּׁוּם שְׂאֲנוּ
מִכִּירִים אוֹתוֹ, אִם נִשְׁמַר אֶת מִצְוֹתָיו,

(4) אִם יִטְעַן מִיִּשְׁהוּ: "אֲנִי מִכִּיר אוֹתוֹ", אֲבֹל
אֶת מִצְוֹתָיו לֹא יִשְׁמַר - שִׁקְרוֹן הוּא, וְהָאֱמֶת
אֵינָנָה נִמְצָאת בּוֹ.

(5) אֲבֹל אִם מִיִּשְׁהוּ שׁוֹמֵר אֶת דְּבָרוֹ, בְּאֱמֶת
נִשְׁלֶמֶת בּוֹ אֶהְבֵּת הַשֵּׁם; בְּזֹאת יֵשׁ-לָנוּ דַעַת:
שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בּוֹ.

(6) מִי שֶׁטּוֹעֵן שֶׁהוּא קָבַע אֶת מְעוֹנוֹ בְּתוֹכוֹ, חַיֵּב
לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ שְׂבִיָּה הוּא הַלֵּךְ (יוחנן יד:א,כג;
תהלים א:ו).

(7) אַחֵי [בַּמְּשִׁיחַ], אֵינָנִי כּוֹתֵב לָכֶם מִצְוָה
חֲדָשָׁה, כִּי אִם מִצְוָה יִשְׁנָה אֲשֶׁר הִיְתָה לָכֶם
מִבְּרֵאשִׁית: וְהַמִּצְוָה הַיִּשְׁנָה הַזֹּאת - הִיא הִיא
הַדָּבָר אֲשֶׁר שְׂמַעְתֶּם.

(8) וְשׁוֹב כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם מִצְוָה חֲדָשָׁה, שֶׁהִיא
הָאֱמֶת בּוֹ וּבְכֶם: מִשּׁוּם שֶׁהַחֲשֵׁךְ הוֹלֵךְ כָּבֵד
וּמִסְתַּלֵּק, וְהָאוֹר הָאֱמֶתִי כָּבֵד זֹרֵחַ.

(9) מִי שֶׁטּוֹעֵן שֶׁהוּא נִמְצָא בְּאוֹר, אֵךְ יִשְׁנָא אֶת
אָחִיו-בַּמְּשִׁיחַ, הֵרִי שֶׁהוּא עֹדִין שָׂרוּי בַּחֲשֵׁךְ
(ויקרא ט:יז).

(10) אֵךְ מִי שֵׁישׁ בּוֹ אֶהְבֵּה אֶל אָחִיו בַּמְּשִׁיחַ -
שֵׁם אֶת מִשְׁכְּנוֹ בְּאוֹר, וְאֵין בּוֹ כָּל סִבָּה לְמִכְשׁוֹל

(תהלים קיט:קסה).

(11) אֹלָם כָּל מִי שֶׁשׁוֹנֵא אֶת אָחִיו-בְּמִשְׁיחַ -
הָרִיחוּ שָׂרוּי בַחֲשֶׁךְ, וְהוֹלִךְ בְּדֶרֶךְ הַחֲשֶׁךְ; וְהוּא
אֵינְנוּ יוֹדֵעַ אָנָּה יֵלֵךְ, מִשׁוּם שֶׁהַחֲשֶׁךְ עוֹר אֶת
עֵינָיו.

(12) אָנִי כוֹתֵב אֲלֵיכֶם, יְלָדִים, מִשׁוּם שֶׁקִּבַּלְתֶּם
סְלִיחָה בְּשֵׁמוֹ (תהלים כה:יא) עַל הָעֲבֵרוֹת
שֶׁעֲבַרְתֶּם.

(13) אָנִי כוֹתֵב אֲלֵיכֶם, הָאֲבוֹת, מִשׁוּם שֶׁהִכַּרְתֶּם
אֶת 'עֵתִיק יוֹמֵי־א' (דניאל ז:יג) אֲשֶׁר הָיָה
מִבְּרֵאשִׁית; וְאֲנִי כוֹתֵב אֲלֵיכֶם, יוֹנְגֵעַ לֵיט
(בַּחֲוָרִים צְעִירִים) עַל שׁוּם שֶׁנִּצְחַתֶּם אֶת הָרָשָׁע.
(14) כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם, קִינֹדְעַרְלֵךְ, (יְלָדִים), מִשׁוּם
שֶׁמִּכִּירִים אֶתְּם אֶת הָאֵב; אֲלֵיכֶם, הָאֲבוֹת,
כָּתַבְתִּי, מִשׁוּם שֶׁהִכַּרְתֶּם אֶת הָאֶחָד אֲשֶׁר הָיָה
קִים-מִבְּרֵאשִׁית; וְכָתַבְתִּי אֲלֵיכֶם, יוֹנְגֵעַ לֵיט
(בַּחֲוָרִים צְעִירִים), כִּי חֲזָקִים אַתֶּם, וּמִשׁוּם
שֶׁדַּבֵּר הַשֵּׁם קָבַע אֶת מְעוֹנוֹ בְּתוֹכְכֶם - נִצְחַתֶּם
אֶת הָרָשָׁע.

(15) אֵל תֹּאֲהָבוּ אֶת הָעוֹלָם-הַזֶּה וְלֹא אֶת דְּבָרֵי
הָעוֹלָם-הַזֶּה. כִּי אִם מִיִּשְׁהוּ אוֹהֵב אֶת הָעוֹלָם-
הַזֶּה - אֶהְבֵּת הַשֵּׁם אֵינְנָה נִמְצָאת בּוֹ.

(16) מִשׁוּם שֶׁכָּל מֶה שֵׁישׁ בְּעוֹלָם-הַזֶּה - חֲשֶׁק
הַבָּשָׂר, תֵּאֲוֹת הָעֵינַיִם אוֹ הַגָּאוֹה בַּחֲשִׁיבוֹתֶם שֶׁל
נְכֹסֵי הָעוֹלָם-הַזֶּה, אֵינָם מִן הָאֵב כִּי אִם מִן
הָעוֹלָם-הַזֶּה (בראשית ג:ו; משלי כז:כ).

(17) הָעוֹלָם הַזֶּה עֵתִיד לְהִסְתַּלֵּק לוֹ וְלַחֲלוֹף, וְגַם תִּאֲוָתָיו עִמוֹ; אֲבָל מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן ה' - יִשְׁכַּן לְנֶצַח.

(18) יְלָדִים, הֵנָּה הַגִּיעָה כְּבָר הַשָּׁעָה הָאַחֲרוֹנָה; וְכִמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתֶּם - אוֹיֵב הַמְּשִׁיחַ עוֹמֵד לְבֹא, וְאֲכֹן, כְּבָר עֲכָשׁוּ יִשְׁנֵם מְשִׁיחֵי שֶׁקֶר [נְבִיאֵי שֶׁקֶר (ד:א)] רַבִּים, וּמְשׁוּם כֶּן יוֹדְעִים אָנוּ שֶׁזֹּאת הִיא הַשָּׁעָה הָאַחֲרוֹנָה.

(19) הֵם יָצְאוּ מֵאֲתָנוּ וְעִזְבוּ אוֹתָנוּ, מְשׁוּם שֶׁלֹּא הָיוּ מְשָׁלְנוּ; אֲלוֹ הָיוּ מְשָׁלְנוּ - הָיוּ בְּיָדָיו נְשָׂאֲרִים אֲתָנוּ! אֲבָל הֵם יָצְאוּ, כְּדִי שֶׁיִּתְגַּלֶּה לְכָל שֶׁהֵם לֹא הָיוּ חֵלֶק מֵאֲתָנוּ.

(20) אַךְ לָכֵם יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, מְשִׁיחָה מֵאֵת הַקֹּדֶשׁ, וַיֵּשׁ בְּכֶם דַּעַת הַכֹּל (יִרְמִיָּה לֵא:לד).

(21) לֹא כָּתַבְתִּי לָכֵם אֶת אַגְרַת הַקֹּדֶשׁ הַזֹּאת מְשׁוּם שֶׁאֵין בְּכֶם דַּעַת הָאֱמֶת, אֶלֶּא דוֹקָא מְשׁוּם שֶׁיוֹדְעִים אֶתְּם שֶׁכָּל דְּבַר שֶׁקֶר אֵינְנוּ מִן הָאֱמֶת.

(22) מִי הוּא הַשֶּׁקֶרָן? הָאֵם אֵין זֶה הַמְּכַחֵשׁ וְאוֹמֵר, כִּי אֲדַמּוּ"ר יִשׁוּעַ אֵינְנוּ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ? אֲבָל זֶהוּ אוֹיֵב הַמְּשִׁיחַ, הַמְּכַחֵשׁ גַּם בְּאֵב וְגַם בִּבֵּן!

(23) כָּל מִי שֶׁמְכַחֵשׁ בִּבֵּן - אֵין לוֹ גַּם הָאֵב; אֲבָל כָּל מִי שֶׁמוֹדֶה בִּבֵּן - גַּם הָאֵב יֵשׁ לוֹ.

(24) מֵה שֶׁשָּׁמַעְתֶּם מִבְּרֵאשִׁית - תָּנוּ לוֹ לְקַבֵּעַ

אֶת מְעוֹנוֹ בְּתוֹכְכֶם; כִּי אִם יִשְׁכַּן בְּכֶם מֶה
שֶׁשִּׁמְעֶתֶם מֵרֹאשׁ, גַּם אַתֶּם תִּשְׁכְּנוּ בֵּין וּבְאֵב.
(25) וְזוֹ הֵהֱבִטְחָה שֶׁהוּא הִבְטִיחַ לָנוּ - חַיֵּי
הָעוֹלָמִים.

(26) אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲנִי כוֹתֵב לָכֶם אוֹדוֹת
נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר הַמִּתְעִים אֶתְכֶם:

(27) וְהַמְּשִׁיחָה [שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ] אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם
מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּכְּנֶת בְּכֶם, כִּי שְׂאִינְכֶם נִצְרָכִים לְשׁוּם
אָדָם שֶׁיְהִיֶּה הַמּוֹרָה שְׁלָכֶם; אוֹלָם אוֹתָהּ
הַמְּשִׁיחָה תִלְמַד אֶתְכֶם כָּל דְּבָר שֶׁהוּא אֵמֶת וְלֹא
כִזָּב. וְכִשֶׁהוּא (רוּחַ הַקֹּדֶשׁ) יִלְמַד אֶתְכֶם - קִבְּעוּ
בּוֹ אֶת מְעוֹנְכֶם (ירמיה לא:לד).

(28) וְעַכְשָׁיו, מִיֵּינַע קִינְדַעְרֶלֶךְ (יְלָדִי), הַשְּׂאֲרוֹ נָא
אֵיתָנִים בּוֹ; וְכִשֶׁהוּא יִתְגַּלֶּה, יְהִיֶּה לָנוּ בְּטָחוֹן
וְלֹא נִתְבַּיֵּשׁ לְפָנָיו בְּבֵיתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

(29) אִם יוֹדְעִים אַתֶּם שֶׁהוּא צַדִּיק - אֲזִי יוֹדְעִים
אַתֶּם גַּם שֶׁכָּל פּוֹעֵל-צַדִּיק נוֹלֵד מִמֶּנּוּ.

פרק ג'

(1) רְאוּ נָא, אֵיזוֹ מִיֵּן אֶהְבֶּה נָתַן לָנוּ הָאֵב, עַד כִּי
”בָּנִים לְאֱלֹהִים” יִקְרָא לָנוּ; וְאֶכֶן - כְּאֵלֶּה אֲנִיחָנוּ!
מְשׁוּם כִּי אֵין הָעוֹלָם-הַזֶּה מִכִּיר אוֹתָנוּ, מְשׁוּם
שֶׁגַם אוֹתוֹ אֵין הוּא מִכִּיר.

(2) אַחִי, עַכְשָׁיו בָּנִים לְאֱלֹהִים אֲנִיחָנוּ, וְעַדִּין לֹא
נִתְגַּלֶּה מֶה עֲתִידִים אָנוּ לְהִיּוֹת. אָבֵל אֲנִיחָנוּ

יודעים, שפאָשר הוא יתגלה - נהיה דומים
לו, משום שאז נראה אותו כמו שהוא (תהלים
יז:טו).

(3) כל מי שיש לו התקוה הזאת חייב לשמור
את עצמו בטְהָרָה, ממש כשם שהוא טהור
(תהלים יח:כו).

(4) כל מי שעושה מעשים של חטא - פושע
הוא, שכן החטא הוא פשיעה נגד התורה.
(5) ואתם הרי ידעתם, שהוא נגלה כדי לסלק
את העברות (ישעיה נג:ד-יב) ושכל חטא אין בו
(שם, ט).

(6) כל מי שקובע בו את מעונו אינו יכול
להמשיך לחטא: כי הרי כל מי שחוטא - לא
רָאָה אותו, וגם איננו מכיר אותו.

(7) קינדערלך (ילדים), אל נא תניחו [לשום
נביא שקר] להתעות אתכם: העושה מעשי צדק
הוא צדיק, בדיוק כשם שאדמו"ר ישוע, מלך
המשיח צדיק הוא.

(8) מי שעובר עברות מהשטן הוא, משום
שהשטן חוטא הוא מאז ימי בראשית. הרי
לתכלית זו התגלה בן-האֱלֹהִים: להרס את
פעלות השטן!

(9) כל מי שנולד מה' אינו חוטא, משום שזרע
הקדש קבע בו את מעונו. והוא איננו מסגל
להמשיך לחיות בחטא, כי מהקב"ה נולד
(תהלים קיט:ג).

(10) וזאת היא התגלותם של ילדי אלהים ושל ילדי השטן: כל מי שאינו עושה מעשי צדק - אינו מה', וגם לא מי שאין בו אהבה אל אחיו-במשיח.

(11) אלה הם דברי התורה אשר שמענו מבראשית: שיש לנו אהבה זה לזה.

(12) לא כמו קין, אשר היה מהרשע, והרג את אחיו. ומדוע הרג אותו? משום שמעשיו היו רעים, ואלו מעשי אחיו היו מעשי צדק (בראשית ד:ח; תהלים לח:כ; משלי כט:י).

(13) אחי-במשיח, אל תתפלאו על שהעולם-הזה שונא אתכם.

(14) הרי יודעים אנו שעברנו מן המות לחיים, משום שאוהבים אנו את אחינו-במשיח; כי מי שאין בו אהבה - קובע את מעונו במות.

(15) כל מי ששונא את אחיו-במשיח - רוצח הוא; ואתם הרי ידעתם שכל רוצח אין חיי-העולםים מתקיימים בו.

(16) בזאת מכירים אנו את האהבה: משום שזה אשר עומד לצידנו הקריב את נפשו (ישעיה נג:יא); כן גם אנחנו חייבים להקריב את נפשותינו למען אחינו-במשיח.

(17) עכשו, כל מי שיש לו החפצים הנחוצים של העולם-הזה, אם הוא רואה שאחיו-במשיח נצרך ואין לו רחמים כלפיו (דברים טו:ז,ח), והוא מסרב לתת לו גמילות-חסד - איך תוכל

אֶהֱבֵת הַשֵּׁם לְקַבֵּעַ בּוֹ אֶת מְעוֹנָהּ?
 (18) יְלָדִים, אֶל-נָא תִהְיֶה לָנוּ אֶהְבָּה בְּדַבּוּרִים
 אוּ בַלְשׁוֹן [בְּלִבָּד], אֶלֹא גַם בַּמַּעֲשִׂים וּבְאַמַּת
 (יחזקאל לג:לא).
 (19) וּבַזֹּאת יוֹדְעִים אָנוּ שֶׁמֶן הָאֵמֶת אֲנַחְנוּ,
 וּלְפָנָיו נִשְׁכַּנֵּעַ אֶת לְבוֹתֵינוּ.
 (20) כִּי אִם לְבוֹתֵינוּ מֵאֲשִׁימִים אוֹתָנוּ, ה' גָּדוֹל
 הוּא מִלְבוֹתֵינוּ, וְהוּא יוֹדֵעַ אֶת הַכֹּל.
 (21) חֲבֵרִים, אִם לְבוֹתֵינוּ לֹא יֵאֲשִׁמוּ אוֹתָנוּ, יֵשׁ
 לָנוּ בְטָחוֹן לְפָנָיו ה'.
 (22) וְכֹל מֵה שֶׁנִּבְקַשׁ נִקְבַּל מִמֶּנּוּ, מִשׁוּם שֶׁאָנוּ
 שׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹתָיו וְעוֹשִׂים אֶת הַדְּבָרִים
 הַנוֹשְׂאִים חֵן בְּעֵינָיו.
 (23) וְזֹאת הִיא מִצְוֹתוֹ: שֶׁנֶּאֱמַר בְּשֵׁם בֶּן
 הָאֱלֹהִים, אֲדַמּוּ"ר יִשׁוּעַ, מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְגַם
 שֶׁנֶּאֱהָב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, כִּפִּי שֶׁהוּא צֹהַ עָלֵינוּ.
 (24) וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת מִצְוֹתָיו קוֹבֵעַ בּוֹ אֶת
 מְעוֹנוֹ, וְהוּא [הַמְּשִׁיחַ] קוֹבֵעַ אֶת מְעוֹנוֹ בְּקִרְבוֹ;
 וּבַזֹּאת יוֹדְעִים אָנוּ שֶׁהוּא שׁוֹכֵן בְּתוֹכֵנוּ - הוֹדוֹת
 לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא נָתַן לָנוּ.

פרק ד'

(1) חֲבֵרִים, אֶל-נָא תֵאֱמִינוּ לְכֹל רוּחַ (ירמיה
 כט:ח); אֶלֹא בַחֲנוּ אֶת הָרוּחוֹת אִם מֵאֵת
 הַקֹּב"ה הוּא, שֶׁכֵּן נְבִיאֵי שֶׁקֶר רַבִּים יֵצְאוּ אֶל

העולם-הזה.

(2) בזאת יש-בנו הדעת בדבר רוח קדשו של הקב"ה: כל רוח, המודה שאדמו"ר ישוע, מלך המשיח, בא בבשר - מן הקב"ה הוא;

(3) אולם כל רוח אשר איננו מודה בישוע - איננו מאלהים; זהו רוחו של אויב המשיח - אתם הרי שמעתם שהוא עומד להופיע -

ועכשו הוא נמצא כבר בעולם הזה.

(4) קינדערלך (ילדים), אתם נולדתם מהקב"ה; ואתם כבר התגברתם עליהם, משום שגדול הוא הנמצא בקרבכם מזה שנמצא בעולם הזה (מלכים ב ו:טז).

(5) הם מן העולם-הזה; משום כך על העולם-הזה מדברים הם, והעולם הזה שומע בקולם.

(6) אבל אנחנו - מה'; מי שיש-בו דעת ה' - שומע בקולנו, ומי שאינו מה' - לא ישמע לנו. מכאן יודעים אנחנו [להבחין בין] רוח-הקדש של האמת [ובין] רוח התעותעים.

(7) חברים, נאהב נא איש את רעהו, משום שהאהבה - מה' היא, וכך מי שיש בו אהבה - נולד מה' והוא מכיר את הקב"ה;

(8) אבל מי שאין בו אהבה - אין בו דעת ה', שכן האלהים הוא אהבה.

(9) כי בזאת נגלתה אהבת האלהים בתוכנו: ה' שלח את בנו היחיד אל העולם-הזה, כדי שיהיו לנו חיים באמצעותו.

(10) וזאת היא האהבה: לא שאנחנו אהבנו את הקב"ה, אלא שה' הוא שאהב אותנו תחלה, עד כדי כך שהוא נתן את מלך המשיח, בן-האֱלֹהִים, לכפרה על חטאתינו.

(11) חברים, אם לקב"ה היתה אהבה כזאת אלינו - על אחת כמה וכמה שצריכים אנו לאהב איש את רעהו!

(12) איש לא ראה את הקב"ה מעולם. אם יש-בנו אהבה זה אל זה - קובע ה' את מעונו בתוכנו, ואהבתו נעשית שלמה בנו.

(13) בזאת יודעים אנו שקבענו בו את מעוננו ושהוא שוכן בנו - הודות לרוח הקדוש שהוא נתן לנו.

(14) ואנחנו [השלוחים] ראינו, ומסרנו עדות נאמנה, שהאב שלח את הבן להיות מושיע העולם.

(15) כל מי שמודה שישוע הוא בן האֱלֹהִים, ה' משתכן בו, והוא - בה'.

(16) ואנחנו יודעים היטב ומאמינים באהבה שהקב"ה אוהב אותנו; ה' הוא אהבה. מי שמשתכן באהבה - קובע את מעונו בה', וה' - בו.

(17) בזאת משלמת בנו האהבה: שיש לנו בטחון ביום הדין, משום שכמו שהוא, נהיה גם אנחנו בעולם-הזה.

(18) הפחד אינו נמצא באהבה, אבל האהבה

הַשְּׁלֵמָה מְגֵרֶשֶׁת אֶת הַפֶּחַד; מְשׁוּם שֶׁהַפֶּחַד הוּא
מִפְּנֵי הָעֲנָשׁ, וּמִי שֶׁנִּמְצָא בַּפֶּחַד אֵינָנו שְׁלֵם
בְּאַהֲבָה.

(19) אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, מְשׁוּם שֶׁהוּא אָהֵב
אוֹתָנוּ בְּרֵאשׁוֹנָה.

(20) אִם מִיִּשְׁהוּ אוֹמֵר שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת הַקֵּב"ה,
אוֹלָם אֶת אָחִיו-בְּמִשִּׁיחַ שׁוֹנֵא הוּא, הֲרִיֵּהוּ
שִׁקְרוֹ; הֲרִי מִי שֶׁאֵינוּ מוֹכֵן לְאַהֲבָה אֶת

אָחִיו-בְּמִשִּׁיחַ, שִׁישׁ בִּיכָלְתוֹ לְרֵאוֹתוֹ - אֵיךְ יוֹכֵל
לְאַהֲבָה אֶת הָאֱלֹהִים, שֶׁאוֹתוֹ לֹא רָאָה מֵעוֹלָם?
(21) וְאֵת הַמִּצְוָה הַזֹּאת קִבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ: מִי שֶׁאוֹהֵב
אֶת הַקֵּב"ה, חַיִּבֵּת לְהִיּוֹת בּוֹ גַּם אֶהְבָּה לְאָחִיו-
בְּמִשִּׁיחַ.

פֶּרֶק ה'

(1) כָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין שִׁישׁוּעַ הוּא אֲדָמוֹ"ר מְלֶךְ
הַמִּשִּׁיחַ נוֹלֵד מִהַקֵּב"ה; וְכֹל מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת
הַמוֹלִיד, יֵאָהֵב גַּם אֶת זֶה שֶׁנוֹלֵד מִמֶּנּוּ.

(2) בְּזֹאת יוֹדְעִים אָנוּ שֶׁאַהֲבָנוּ אֶת הַבְּנִים
לְאֱלֹהִים: אִם יֵשׁ-בָּנוּ אֶהְבֵּת הַשֵּׁם וְאִם אָנוּ
שׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹתָיו.

(3) כִּי זֹאת הִיא אֶהְבֵּת הַשֵּׁם: אִם אָנוּ שׁוֹמְרִים
אֶת מִצְוֹתָיו; וּמִצְוֹתָיו אֵינָן מֵעַמָּסָה (דְּבָרִים
ל:יא).

(4) מְשׁוּם שֶׁלְּכֹל מִי שֶׁנוֹלֵד מֵה' יֵשׁ נִצְחוֹן עַל

- הָעוֹלָם-הַזֶּה. וְזֶהוּ הַנִּצְחוֹן הַמְתַּגֵּבֵר עַל הָעוֹלָם-
- הַזֶּה - אֲמוֹנַתְנוּ [הַיְהוּדִית הַמְּשִׁיחִית הַחֲרָדִית].
- (5) וּמִיֵּהוּ הַמְתַּגֵּבֵר עַל הָעוֹלָם-הַזֶּה, אִם לֹא זֶה שְׂיִשׁ-בוֹ הָאֲמוֹנָה, שְׂיִשׁוּעַ הוּא בֶּן הָאֱלֹהִים?
- (6) זֶה הוּא הָאֶחָד שֶׁבָּא בַּמַּיִם וּבַדָּם: אֲדָמוֹ"ר יִשׁוּעַ, מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; וְלֹא בַּמַּיִם בְּלִבְדָּ בָּא, אֲלֵא בַּמַּיִם וּבַדָּם. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא הַנוֹתֵן עֵדוֹת נְאֻמָּה [עַל כֵּן], שֶׁכֵּן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא הָאֱמֶת.
- (7) מִשׁוּם שֶׁשְּׁלֹשָׁה הֵם הַנוֹתְנִים עֵדוֹת נְאֻמָּה:
- (8) רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הַמַּיִם וְהַדָּם; שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים כְּאֶחָד נוֹתְנִים עֵדוֹת נְאֻמָּה.
- (9) אִם אֵת עֵדוֹתָם שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם מְקַבְּלִים אָנוּ, הֲרִי שֶׁעֵדוֹתוֹ הַנְּאֻמָּה שֶׁל הַקַּב"ה גְּדוֹלָה יוֹתֵר; מִשׁוּם שֶׁזֹּאת הִיא עֵדוֹת הַשֵּׁם, שֶׁאוֹתָהּ הֵעִיד אוֹדוֹת בֶּן הָאֱלֹהִים.
- (10) מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּבֶן הָאֱלֹהִים, יֵשׁ-לוֹ הָעֵדוֹת בְּעֶצְמוֹ. אֲבָל מִי שֶׁאִין בוֹ אֲמוֹנָה בְּהַשֵּׁם - עוֹשֶׂה אֵת הָאֱלֹהִים לְשִׁקְרוֹן, מִשׁוּם שֶׁלֹּא הָאֲמִין בְּעֵדוֹת שֶׁהֵעִיד הָאֱלֹהִים אוֹדוֹת בְּנוֹ.
- (11) וְזוֹ הִיא הָעֵדוֹת: שֶׁה' נָתַן לָנוּ אֵת חַיֵּי הָעוֹלָמִים, וְהַחַיִּים הָאֱלֹהִים - בְּבָנוּ הֵם.
- (12) מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַבֵּן - יֵשׁ לוֹ הַחַיִּים; אֲךָ מִי שֶׁאִין לוֹ בֶּן הָאֱלֹהִים - אִין לוֹ הַחַיִּים!
- (13) אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּתַבְתִּי לָכֶם, כְּדִי שֶׁתֵּאֱמִינוּ בְּשֵׁמוֹ שֶׁל בֶּן הָאֱלֹהִים, וּכְדִי שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם דַּעַת וְדֹאִית שְׂיִשׁ לָכֶם חַיֵּי הָעוֹלָמִים

(יוחנן כ:לא).

(14) וְזֶהוּ הַבְּטָחוֹן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בּוֹ: שְׂאֵם נִתְּפַלֵּל וְנִבְקֵשׁ כָּל דְּבַר שֶׁהוּא לְפִי רְצוֹנוֹ - הוּא יִשְׁמַע בְּקוֹלָנוּ.

(15) וְאִם נִדְעַ שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלָנוּ לְגִבִּי כָּל מָה שֶׁנִּבְקֵשׁ, נִדְעַ גַּם שֶׁנִּקְבַּל אֶת כָּל הַמְּשָׁאֵלוֹת שֶׁנִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ (מַלְכִים א ג:יב).

(16) אִם מִיִּשְׁהוּ רֹאֶה אַח-בְּמִשִּׁיחַ עוֹבֵר עֲבָרָה שְׁדִינָה אֵינוֹ מוֹת - יִבְקֵשׁ מִהַקַּב"ה שִׁיתֵּן חַיִּים לָזֶה, שֶׁחָטָא חָטָא שְׂאִין דִּינוֹ מוֹת. וְאֵינְנִי אוֹמֵר כָּאן שֶׁנִּתְּפַלֵּל בְּיַחַס לְאוֹתָהּ הָעֲבָרָה (שְׁמוֹת כג:כא; ירמיה ז:טז; יד:יא).

(17) כָּל עֶזְרָה - חָטָא הוּא; אוֹלָם יִשְׁנֵם חָטָאִים שְׁדִינָם אֵינוֹ מוֹת.

(18) וְאַנְחָנוּ יוֹדְעִים שֶׁכָּל מִי שֶׁנּוֹלַד מִהַקַּב"ה אֵינוֹ מִמְּשִׁיךְ לְחַיּוֹת חַיִּי חָטָא בְּאַרְחַ קִבְעַ; אֲבָל הָאֶחָד אֲשֶׁר נּוֹלַד מִה' (הַמְּשִׁיחַ, בֶּן הָאֱלֹהִים) שׁוֹמֵר עָלָיו, וְהַשְּׁטָן אֵינוֹ יָכוֹל לַגְעֵת בּוֹ.

(19) יוֹדְעִים אָנוּ שֶׁמֵּאֱלֹהִים אֲנַחְנוּ, בְּעוֹד שֶׁהָעוֹלָם-הַזֶּה כֻּלּוֹ נִמְצָא תַּחַת יַד הַשְּׁטָן.

(20) וְכִמוֹ כֵּן יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ גַּם שֶׁבֶן הָאֱלֹהִים בָּא וְנָתַן לָנוּ בִּינָה לְדַעַת אֶת הָאֱמִן וְהָאֱמִתִּי, וְשֶׁאָנוּ נִמְצָאִים בְּאֶחָד הַזֶּה, הָאֱמִן, אֲשֶׁר הוּא בֶּן הָאֱלֹהִים, אֲדַמּו"ר יִשׁוּעַ, מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ; וְזֶה הוּא אֱלֹהֵי הָאֱמִן וְחַיִּי הָעוֹלָמִים (ירמיה כד:ז).

(21) מִיֵּינַע קִינְדֵּעְרֶלֶךְ (יְלָדִים שְׁלִי), שְׁמָרוּ אֶת

עֲצֹמְכֶם מִפְּנֵי הָאֲלִילִים (ירמיה ה:יח-יט)!

